

2020. március 22. - Öröm vasárnapja

Nagyböjt 4. vasárnapja az öröm vasárnapja. Csak remélni tudom, hogy senki nem annak örül, hogy nem kell templomba menni. Bárki is így érezne, aki hívő embernek vallja magát, az nagyon kell, hogy szégyenkezzen, hiszen méltatlan a hívő névhez. különösen, ha keresztény ember, hiszen a keresztény szó éppen azt jelenti, hogy krisztusi ember.

A keresztény ember - ahogyan a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus jelmondata is mutatja - Krisztusból és az Ő áldozatából meríti erejét, hogy aztán Krisztust tovább adhassa, megmutathassa másoknak is. Mondhatjuk, a kereszt áldozatának megújítása, vagyis a szentmise áldozat létfontosságú számunkra.

Most mégis ennek személyes megtapasztalásától érezhetjük megfosztva magunkat. De tegyük fel a kérdést: ki misézne, ha papok a vírus miatt meghalnának? Kinek miséznének a papok, ha a hívek a vírus miatt meghalnának? Fontos tehát, hogy vigyázzunk magunkra, egymásra és hallgassunk azokra az embertársainkra, akik nálunk jobban tudják, hogy mit kell tenni egy ilyen helyzetben.

Mégis örvendetes, hogy az Egyház még e különleges időben is segít, hogy miként élhetjük meg hitünket, hogyan gyakorolhatjuk vallásunkat. Engedményeket ad, hogy a szentségekkel, és a szentmise hallgatással máshogyan éljünk, mint normális körülmények között tennénk.

DE figyeljük csak meg, hogy pontosan miben is adott segítséget:

- a szentmisén való részt vételben
- a szentgyónás és szentáldozás gyakorlásában.

Minden másban ugyanúgy kell élnünk keresztény életünket, mint eddig:

- nem mondta, hogy nem kell a vasárnapot megszentelnünk, csak azt, hogy másképpen
- nem mondta, hogy ne gyónjunk (ne tartsunk bűnbánatot), csak másképpen
- nem mondta, hogy nem áldozhatunk (nem találkozhatunk Jézussal) csak másképpen
- nem mondta, hogy nem kell tovább böjtöt megtartanunk
- nem mondta, hogy nem szükséges most jót tennünk felebarátainkkal
- nem mondta, hogy nem kell imádkoznunk, sőt!!
- nem mondta, hogy a parancsokat elfelejthetjük, azok megtartása most nem kötelező.

A veszélyhelyzet nem ment fel semmi alól, csak van néhány megszokott vallás gyakorlata, amit most másképpen kell gyakorolnunk! Ezt ne felejtjük és azt sem, hogy a hívő emberek számtalanszor, a kitartó imáikkal kiesdekelték a jó Isten irgalmát és segítségét veszélyhelyzetekben. Erre mi is képesek vagyunk.

Érdemes tehát hívő emberként, engedelmesen, nem pánikolva és kétségbeesve, hanem reményteli türelemmel, még buzgóbban imádkozva könyörögni a Boldogságos Szűz Máriához, Főangyalainkhoz, Őrangyalainkhoz, a segítő Szentekhez, hogy álljanak mellettünk és segítsenek, hogy mielőbb véget érjen megpróbáltatásunk!

